

Tienjaar Meetje

van Mariaakkerke

Hilda Seyss over 14 seizoenen SFO, 24 jaar Visserijvriendin.. en Mariakeke

Oostende is voor Hilda Seys haar lust en haar leven. Al vindt ze het jammer dat zoveel vissersschepen weg zijn. Haar hart klopt voor Mariakerke waar ze geboren en getogen is. „Er zouden meer speelpleinen voor de kinderen en meer zitbanken op de dijk moeten komen”, zegt ze, „en men zou de mogelijkheid moeten onderzoeken om het strandniveau tegenaan de, kattele” te verlagen, zodat de cabines niet langer het zicht van de mensen op de zitbanken benemen.” Hilda heeft ergens gelijk, want voor de oorlog waren de Mariakerkse dijkhellingen heel wat hoger. Op 15 augustus 1999 viert Sport- & Feestcomité Mariakerke Hilda Seys als 15de verdienstelijke Mariakerkenaar. Voor Norbert, Boele' Van der Cruyssen des te emotioneler, omdat het door hem gestichte feestcomité dan 50 jaar jong is!

Mariakerkes *Wittepenne* zoals men Hilda Seys in haar vuriger jaren noemde, werd geboren op 11 maart 1934. Het jaar dat Ernest Claes' *De Witte* tot Vlaanderens prachtigste film ooit uitgroeide en Koning Albert I verongelukte in Marche-les-Dames. Spijt de vooroorlogse armoetijd bloeide en blonk Mariakerke uit als het strand van de kleine man en waren bezienswaardigheden niet ver weg zoals 't Zeedijkpleintje met zijn kanon van 1914-1918; de *goazeketel* waar Tjienne Rodenbach naderhand met volleyballers furore maakte; het teren Northlaantje, finale aanloop naar *de badplaats van de werkmens*. Onze Mariakerkse Hilda werkte 14 jaar als verkoopster bij SEO. Uit haar huwelijk met Oscar Callewaert sproten dochters Annie en Nancy en een pientere kleinzoon Robby. Ons huidig Meetje van Mariakerke? Een pure Oostendse: bruto en kort van stof, maar verdomd rechtzinnig!

De grootouders van Hilda woonden eerst in Eernegem waar Lucy Rosseeuw en Prosper Seys wat al te blauw uitsloegen voor de katholieke boerenbuiten die het niet op liberaal begreep. Ze zijn dan maar naar Oostende uitgeweken. Als een klokken sloeg Dolf van Glabbeke wat graag zijn vleugels omheen de verjaagden. De grootmoeder langs mama's kant werkte bij het liberale Serruysbastion in Moere...

Zo kwam het dat de wieg van Hilda Seys in de Mariakerkse Passchijnstraat stond. Voor vader Kamiel, 47 jaar fonteinier aan stad, was rechtvaardigheid heilig en het nemen van initiatieven hem niet vreemd. Haar leven lang was moeder Juliette Corveleyn een geestig wijveke. Deed aan alles mee: kon goed dansen...

...nam als vrouw onbevreesd deel aan het zaklopen tijdens de kermis.

Ezeltjes van Fiorine en kettenbarak!

School liep Hilda bij de nonnen in de Aartshertogstraat. Hierna ging het naar Stimjo, toen nog in de Stockholmstraat gevestigd, recht over de Volksbond. Als goede middelmaat sloeg ze zich doorheen huishoudkunde, handel en naaiwerk.

— **Het vooroorlogse Mariakerke...**

— **Hilda:** „Ik was nog heel klein toen ik met mijn ouders naar het strand trok, dichtbij 't kanon. De *katteien* waren toen veel hoger en dus minder bedekt met zand. Goed voor de *kettenbarak* van de jonge gasten, die op de reuzenglooiing een Tour de France-parcours bouwden. Bergen, tunnels en zelfs Gino Bartali: niets of niemand ontbrak! De zovele vrienden konden uit de resem gekleurde *ketten* hun eigen *coureur* kiezen. Van animo gesproken!”

— **Schop, emmertje... en bloemenwinkel!**

— **Hilda:** „Dat waren dingen die toen in waren bij de kinderen. Vooral de winkeltjes met bomvolle toonbank zelf gemaakte bloemen. Bloesems die per aantal *paniers* — handvol strandschelpen — werden verkocht. Ikzelf was weg van de ezeltjes van de toenmalige Steense Fiorines. Om een toertje mee te maken, zaagden we nogalwat de oren van moeders kop!”

— **Bezetting, den Duits... en honger?**

— **Hilda:** „Gelukkig was er nonkel André Seys die getrouwd was met Hilda Defraey, Vlissegemse boerendoch-

ter. Hij bracht ons geregeld wat eten. Dit en de bennen haring die we verwerkten, zorgden ervoor dat we tijdens de oorlog geen honger leden. Duitsers of geen Duitsers, grootmoe Lucy zette af en toe de pot op voor heerlijke frietjes!”

— **Na de bevrijding plechtige communie gedaan?**

— **Hilda:** „Dat gebeurde in het barakkenkerkje langs de Nieuwpoortsesteenweg, waar nu het college van Mariakerke is. De eerste dag pronkten we in een lang wit kleed. De daaropvolgende vormingsdag maakten we als een ijdelruit door in het bleekblauw en met grijze hoed. Voldoende om een tienermeisje van twaalf trots als een pauw te maken!”

— **Durfde je toen al jongensgenooten trotseren?**

— **Hilda:** „In ieder geval kreeg ik op de kermis mijn allereerste kus. Ik had natuurlijk een *spekkenlief*: op onze wijk speelden meisjes en jongens toch meestal samen. Een zekere Julien droeg toen mijn voorkeur.”

— **Waar zette je je eerste danspassen?**

— **Hilda:** „In de Cour du Commerce langs de Nieuwpoortsesteenweg, waar nu een warenhuis is. Moeder was altijd mee, wat dacht je wel? Julien Messens, Beno en Mathieu Lambert waren de accordeonisten uit die dagen. Populaire tijd waarbij, 't Sinjoorke' op een bepaald ogenblik 't beste van 't beste was. Van dicht en van ver, het wilde er allemaal zijn. Wat spijgt dat dit fantastische danscafé vandaag verleden tijd is...”

Gernoazen van Valle Brune en Loewieze Koeie

Wat maakt Mariakerke voor

Hilda Seys zó uniek, dat zelfs oerpopulaire Conterdam, Westerkwartier, Opex en Vettegas/d'Hoge Barriere er niet aan kunnen tippen? Heel eenvoudig omdat ze er geboren is en er geen kwaad woord wil over horen. Mariakerke was een volkse haard. Tot heel laat in de avond zat men buiten op

straat en als er al eens wat scheelde, was men altijd bereid de buur in nood te helpen...

— **Welke volksfiguren bleven bij?**

— **Hilda:** „Dat zullen wel *Valle Brune* (Valentine Debruyn) en *Loewieze Koeie* (Louise Couneye) geweest zijn, wier man in zee ging stappen om met een net garnalen te vangen. Schaaldiertjes die naderhand werden gekookt en gepeld. Wij kregen al eens een *poosje* van dit lekkere tuig, dat we wat al te graag naar binnen speelden!”

— **Wijlen Maurits Maes...**

— **Hilda:** „Miesje Maes was een hemels brave jongen. Een cafébaas die tegen iedere klant even vriendelijk was, ongeacht of je dagelijks of maar één keer in het jaar in zijn zaak kwam. Maar ook garagist Juul Falcon heeft nogal zijn bult uitgestoken voor het Mariakerkse kermisgebeuren.”

— **Julien Vandierendonck, Willy Sanders, Pol Gernaye, Jean Sabbe, Lorenzo Verbiest, Marcel Wets... In hoever maakte Hilda Seys den AS mee?**

— **Hilda:** „Ik ging vroeger mee naar den AS met nonkels André en Leon. Roodgroene broche en poppetje zullen die tijd wel altijd levendig houden. Waar zijn Pol Gernaye in knalgele kanarietruif en Lorenzo Verbiest, die stadion en arbiter treiterde door, zittend op de bal, de tegenstander voor de gek te houden. Eens getrouwd, zwakte de liefde voor het voetbal af: Oscar heeft het niet zo vurig op de lederen bal begrepen.”

— **Jouw verbondenheid met de folklore... Ooit in zangkoor en jeugdvereniging?**

— **Hilda:** „Zangkoor was een grote njet, omdat ik een stem heb om cokes mee te kloppen. Waar wijlen zus Lilliane bij de Blauwe Vlinders was, ben ik evenwel nooit tot een jeugdvereniging toegetreden. Ik was wel graag bij het carnavalgebeuren betrokken. Van thuis uit waren ze er niet voor, maar naderhand ben ik met mijn kinderen regelmatig naar het carnaval getrokken.”

Al 24 jaar bij Vismijnvrienden

Op zeker moment maakte de groep Louis XIII de fierheid uit van de wijk Mariakerke. Hierbij waren de vrouwtjes heel mooi — om niet te zeggen chique! — gekleed. Hilda sloot zich wat graag bij die folkloregroep aan die ooit door

Anne Sociaux opgericht. De mannen waren als muskietier verkleed. Jammer genoeg overleefde die prachtige groep maar een zestal seizoentjes het carnaval.

— **Op zekere dag word je Vismijnvriend...**

— **Hilda:** „Oorspronkelijk was dochter Nancy het eerst bij de Vismijnvrienden. In die dagen dansten ze geregeld in Palace Hotel en de Admiraal. Omdat het al eens te laat zou kunnen worden, pikte ik haar op. Tot iemand uit de groep mij vroeg om bij de Vismijnvrienden aan te sluiten. Ik was toen 40 lentes jong... en sloeg toe!”

— **Hoe bedrijvig is die groep?**

— **Hilda:** „Vandaag komen wij niet zomaar naar buiten. We moeten hiertoe uitgenodigd worden, ten ware het speciale gebeurtenissen betreft. Voor mijn tijd is men nog naar het buitenland geweest. Mijn eerste verplaatsing was Oostduinkerke. We hebben ons nog ingezet voor het rusthuis Godtschalck. Voorzitster is Meetje van de Kaai en ondervoorzitter Maurits Quaghebeur. Jackary op de Groentemarkt is ons lookaal.”

Scoort VLD ook in Oostende met DD'ees Aimé en Jean-Marie?

Hilda Seys, die tien jaar geleden Angèle Bruyneel opvolgde als Meetje van Mariakerke, houdt verschrikkelijk veel van Oostende. Al leer je heel vlug uit haar woorden verstaan, dat Mariakerke dorset en beha uitmaken van de Koningin der Badsteden.

— **Je word zo dadelijk de 15de verdienstelijke Mariakerkenaar?**

— **Hilda:** „Dat gebeurt op halfogst en is een initiatief van Norbert Van der Cruysen, voorzitter van het 50 jaar jonge Sport- & Feestcomité Mariakerke. Zonder uit de reek te lopen en iemand pijn te willen doen, geven we Cesar wat hem toekomt: „Boele” is een goede mens die veel voor Mariakerke gedaan heeft. Iemand die leeft voor zijn wijk... en het met de kleine middelen waarover hij beschikt nog altijd waarmaakt.”

— **Blauwe Hilda, wat zegt jou burgemeester Jean Vandecasteele?**

— **Hilda:** „Hoe liberaal ik ook ben, ik vind rooie Jean een heel goeie vent. En sympathiek daarbij.”

— **Shotten Aimé Desimpel en Jean-Marie Dedecker volgend jaar de VLD in verkiezingsgoud?**

— **Hilda:** „Heel zeker, als ze zich in de eerste plaats maar inzetten voor de werkmens. Desimpel komt vrij goed over. Al vind ik Didier Ramoudt al evenzo een kanjer van een goalgetter. Je moet geen waarzegster zijn om aan te voelen dat er volgend jaar het een en ander zou kunnen gebeuren!”

16/07/99

Mariakerkse duinen ?

Steeffe Stevaert is veel te laat geboren wanneer men bekijkt wat er door de jaren heen van het grondgebied Mariakerke is geworden. Heel gewoon, de wijk die vroeger op haar eigen benen stond, alvorens het door Oostende werd ingepalmd... heeft vandaag geen duinen meer. Tenware men zich gelukkig acht met de duinenstrook waarop wijlen Prins Karel als het ware zijn naam plakte.

— **Hilda Seys** : „We maakten die plezantere tijd mee. Hoe iedereen eerst in zee plonste alvorens zich naderhand in de hete duinen op te warmen. De duinen met hun *piempaljoentjes* en kleurrijke dikke aardhommels. In de dagen vóór 't Media Center waren de duinenglooiingen een uitdaging voor de zich uitlevende jeugd. Het was de stouterds beschoren op de Duitseabri van 1914-18 te klauteren... en er onversaagd weer af te springen. Ik vind het spijtig dat Mariakerke geen duinen meer heeft...”

We voelen mee met Hilda. Velen met ons zullen het meegemaakt hebben dat men van aan de Wellingtonrenbaan langs de duinen bijna tot in Middelkerke kon geraken. Om maar eens te zeggen dat fusies hun mindere kant hebben. Als we ons april 1970 herinneren — toen Stene bij Groot-Oostende werd ingelijfd — waren er heel veel Stenaars die met getrokken messen naar de beslissende gemeenteraad gingen. Bertje Vergote was een Vlaams haantje-vooruit en een zekere meneer Pierloot die zei, dat Stene genoeg geld had om op zijn eigen benen te kunnen staan... werd vriendelijk buiten de raadszaal gezet. (ET)

Vrouw is geen sukkeltje meer...

Hilda was ooit 14 jaar winkeljuffer in de SEO : de Koo in de volksmond... en grootwarenhuis van de werkmens.

— **Waarom ging SEO onderuit ?**

— **Hilda :** „Iedereen, behalve de directie, zag het dat er dringend moest vernieuwd worden. Toen ze er dan wel aan begonnen was het hopeloos te laat. Naar mijn gedacht waren er veel te veel bazen, veel te veel materialen en veel te veel bijhuizen...”

Toen het finale debacle zich voordeed had Hilda, moeder van twee kinderen, al voor haar huishouden gekozen.

— **Had Eva het ooit moeilijker ?**

— **Hilda :** „Vroeger was de vent de baas en moest de vrouw uitkijken wat ze deed. Het was geen unicum dat een vrouw afgeranseld werd. Je kon daar niets tegen doen. Ik kan niet verdragen dat een man een vrouw slaat. Ik zei ooit tegen mijn eigen man : „Callewaertje, als je me ooit kwijt wil, hef je hand op en ik ben weg ! Weet je wat, Oscar gaf mij volledig gelijk.”

— **Je wandelt in de Kapellestraat en voor je ogen geeft een man zijn partner een, petatte' tegen het gezicht. Wat doe je ?**

— **Hilda :** „Ooit sprong ik tussen toen een man zijn vrouw en kindje sloeg. Ik zei de geweldigaard : als je wil, sla op mij... maar ik verzeker je dat dat je dan ook een pak slaag krijgt. Ik kreeg hem zodanig kwaad, dat hij zijn fiets pakte en wegreed...” (ET)

Dolf van Glabbeke bijna peter van Annie

Hilda Seys is formeel : Dolf van Glabbeke was een rechtvaardig man. Ooit zei hij tegen mijn grootmoeder en mij, dat hij erop stond peter te zijn van mijn eerste kindje. Spijtig genoeg is hij gestorven de dag dat mijn dochtertje, om 18 u.45, ter wereld kwam...

De andere morgen zei grootmoeder tegen mijn ma dat ze gesproken had met de weduwe van Dolf van Glabbeke — mevrouw Anna Mullie — die verklaarde meetje te willen zijn van mijn kindje. „Daardoor heet mijn oudste dochter Annie. Uit sympathie voor deze dame... en de veel te vroeg ontvallen Dolf van Glabbeke”, snikt Hilda met tranen in de ogen. (ET)

Hilda met een mooi poppenkindje dat het trouwmutsje draagt dat ooit de bruid tooide waarmee Oscar Callewaert ten altaar toog...